

Sygn. akt II AKz 1027/19

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2019 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia SA Michał Marzec (spr.)

sędzia SA Waldemar Szmidt

sędzia SA Piotr Filipiak

Protokolant: Karolina Jach

po rozpoznaniu w sprawie **J. W. (W.)**

oskarżonego o przestępstwo z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i inne zażalenia obrońcy oskarżonego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 11 października 2019 roku, sygn. akt II K 135/19

w przedmiocie utrzymania stosowania tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Częstochowie postanowieniem z dnia 6 września 2019 roku, sygn. akt II K 135/19, zmienionym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 1 października 2019 roku, sygn. akt II AKz 899/19, przedłużył wobec oskarżonego J. W. stosowanie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, zastosowanego postanowieniem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 17 lipca 2019 roku, sygn. akt IV Kp 546/19, na dalszy czas oznaczony do dnia 15 listopada 2019 roku, do godz. 21:55.

Sąd Okręgowy w Częstochowie wyrokiem z dnia 11 października 2019 roku, sygn. akt II K 135/19, uznał oskarżonego J. W. za winnego popełnienia czynu z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 § 1 k.k. oraz czynu z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, skazując go na karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 250 stawek dziennych, ustalając wartość jednej stawki na kwotę 10 zł. W następstwie wydanego wyroku, Sąd Okręgowy w Częstochowie postanowieniem z dnia 11 października 2019 roku, sygn. akt II K 135/19, na podstawie art. 249 § 1 k.p.k., art. 258 § 2 k.p.k. i art. 264 § 2 k.p.k., utrzymał wobec oskarżonego J. W. stosowanie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, zastosowanego postanowieniem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 17 lipca 2019 roku, sygn. akt IV Kp 546/19.

Zażalenie na postanowienie z dnia 11 października 2019 roku wywiódł obrońca oskarżonego, zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych oraz obrazę przepisu postępowania, tj. art. 258 § 2 k.p.k. W konsekwencji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uchylene tymczasowego aresztowania wobec oskarżonego

z jednoczesnym zastosowaniem wolnościowych środków zapobiegawczych w postaci dozoru Policji oraz zakazu opuszczania kraju wraz z odebraniem paszportu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie obrońcy oskarżonego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zdaniem sądu odwoławczego, w realiach przedmiotowej sprawy w dalszym ciągu istnieją podstawy do stosowania wobec oskarżonego J. W. środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania.

Podkreślić należy, że funkcją środka zapobiegawczego jest zabezpieczenie prawidłowego toku całego procesu karnego. Oznacza to, że stosując środki zapobiegawcze sąd chroni nie tylko postępowanie dowodowe, ale ochroną może również objąć jego dalsze etapy, w tym postępowanie przed sądem drugiej instancji, jak również czynności związane z wdrożeniem kary do wykonania. Stosowanie środków zapobiegawczych może zatem mieć miejsce nie tylko w celu zagwarantowania prawidłowego toku postępowania do wydania wyroku sądu pierwszej instancji, ale również do czasu jego uprawomocnienia i ewentualnego wdrożenia kary do wykonania.

Sąd Okręgowy w Częstochowie prawidłowo stwierdził, że tego typu konieczność zachodzi w niniejszej sprawie, a ponadto co do zasady słusznie wskazał, że spełnione zostały przesłanki dalszego stosowania tymczasowego aresztowania.

Aktualna pozostaje przesłanka ogólna stosowania środków zapobiegawczych, określona w art. 249 § 1 k.p.k., wskazująca na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez J. W. zarzucanych mu czynów. Sprawstwo oskarżonego w niniejszej sprawie zostało uprawdopodobnione w stopniu wymaganym przez przepis art. 249 § 1 k.p.k. treścią nieprawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 11 października 2019 roku, sygn. akt II K 135/18. Nie ma potrzeby wykazywania, że zebrane w sprawie dowody wskazują na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez oskarżonego zarzucanych mu czynów, bowiem samo skazanie nieprawomocnym wyrokiem uzasadnia wystarczająco tę przesłankę i zwalnia od przedstawiania szczegółowej argumentacji uzasadniającej takie przekonanie (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 27 lipca 2005 r., sygn. akt II AKz 288/05, KZS 2005/7-8/87). Nadto realia niniejszej sprawy w dalszym ciągu uzasadniają potrzebę zabezpieczenia niniejszego postępowania.

Za zasadne należy uznać stanowisko Sądu Okręgowego w zakresie występowania przesłanki szczególnej stosowania tymczasowego aresztowania, o której mowa w art. 258 § 2 k.p.k. Wynika ona wprost z faktu, iż w wymienionym wyroku oskarżonemu J. W. wymierzono, między innymi, karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Stosownie bowiem do treści art. 258 § 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie może być uzasadnione nieprawomocnym skazaniem na karę co najmniej 3 lat pozbawienia wolności. W orzecznictwie przyjmuje się, iż zagrożenie surową karą rodzi domniemanie, iż oskarżony może podejmować próby bezprawnych działań mogących destabilizować prawidłowy tok postępowania. Założenie tego przez ustawodawcę zwalnia z powinności wykazywania konkretnych zachowań utrudniających postępowanie i w żaden sposób nie jest wymagane, aby oskarżony podejmował w tym zakresie jakiegokolwiek zachowania zmierzające do destabilizacji toczącego się procesu.

Sąd odwoławczy dostrzega, że w treści zaskarżonego postanowienia podano, że wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności nie niższej niż 3 lata rodzi obawę ucieczki lub ukrycia się, co jednak ma charakter domniemania prawnego i nie wymaga wykazania, że do takich zachowań faktycznie może dojść. Z kolei Sąd Apelacyjny w Katowicach w postanowieniu z dnia 1 października 2019 roku, sygn. akt II AKz 899/19, stwierdził, że w niniejszej sprawie nic nie wskazuje, aby oskarżony miał podejmować próby ucieczki lub ukrycia się, co odnosiło się do niecelowości przedłużenia tymczasowego aresztowania w oparciu o przesłankę szczególną, wyrażoną w art. 258 § 1 pkt 1 k.p.k. Stan ten powoduje, że Sąd Okręgowy nie dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych, czego nie było w stanie podważyć też to, że oskarżony w przeszłości odbywał kary pozbawienia wolności i stawiał się do zakładów karnych celem ich odbycia bez żadnej opieszałości.

W konsekwencji zdaniem sądu odwoławczego i wbrew stanowisku skarżącego wobec J. W. zasadne jest dalsze stosowanie tymczasowego aresztowania, a jednocześnie brak jest podstaw do uznania, że wystarczające byłoby stosowanie innych środków zapobiegawczych o charakterze wolnościowym, zwłaszcza tych wskazanych w złożonym zażaleniu.

Po stronie oskarżonego J. W. nie występowały także warunki do odstąpienia od stosowania tymczasowego aresztowania w rozumieniu przepisu art. 259 k.p.k., czego nie jest w stanie podważyć sprawowanie przez niego opieki nad matką, będącą osobą schorowaną, do czasu zastosowania wobec niego tymczasowego aresztowania, albowiem z wywiadu kuratora sądowego z dnia 12 sierpnia 2019 roku (k. 83-86) wynika, że w pracach domowych i w obrębie gospodarstwa może liczyć na pomoc przyjaciela.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

SSA Waldemar Szmidt SSA Michał Marzec SSA Piotr Filipiak

ZARZĄDZENIE

- odpis postanowienia z pouczeniem o prawomocności doręczyć oskarżonemu oraz jego obrońcy,
- zwrócić akta sprawy.

Katowice, dnia 29 października 2019 roku